

30) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission for en økologisk bæredygtig udvikling.

Af Gade (SF) m.fl.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om menighedsråd.

Af kirkeministeren (A.O. Andersen).

(Fremsat 12/1 94. Første behandling 19/1 94. Betænkning 11/5 94. Anden behandling 19/5 94. Lovforslaget optrykt efter anden behandling).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Dette lovforslag har været genstand for megen debat, dels under tilblivelsen i høringsperioden, dels her i Tinget under udvalgsbehandlingen. Jeg deler således ikke opfattelsen af, at der ikke har været tid nok til en grundig debat. Jeg deler heller ikke opfattelsen af, at lovforslaget er bureaukratisk, centralistisk og ufolkeligt, som det er udtrykt i Venstres og SF's betækningsbidrag.

Det er efter min opfattelse ikke ufolkeligt at have åbenhed omkring menighedsråsarbejdet, og netop åbenhed er der lagt megen vægt på i dette lovforslag. Det har altid ærgret mig, at ikke mange flere havde kendskab til det store arbejde, der udføres i menighedsrådene landet over.

Jeg har ofte oplevet, at nogle menighedsråd talte mere med hinanden . . .

Formanden:

Det er formandens opfattelse, at der også tales for meget i salen, i forhold til at vi har en forhandling kørende.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har ofte oplevet, at nogle menighedsråd talte mere med hinanden, end man meddelte sig til det omgivende samfund. Der har været diskuteret en del, om det ikke var bedre at afholde menigheds møder. Jeg mener, det er et spørgsmål om både og.

Som det fremgår af kap. 4 i lovforslaget, er der rige muligheder for at afholde menigheds møder og sætte forskellige emner til debat. Men et åbent menighedsrådsmøde orienterer både om forvaltning af de økonomiske midler, kirkers vedligeholdelse, bevarelse af kultur værdier og meget mere. Selvfølgelig er det op til den enkelte, om man ønsker disse informationer.

Af Venstres og SF's betækningsbidrag fremgår det, at det kunne være nyttigt med en beretning, hvorefter man i menighederne kunne diskutere eventuelle ændringer af loven og måske en formålsparagraf. Jeg mener, at der har været god tid til debat, men jeg erkender, at der ikke har været 100 pct.s enighed om alt. Men meninger brydes også på dette område.

Hvad angår en formålsparagraf, er jeg helt uenig. Helt uenig! Er det en formålsparagraf for menighedsrådene, man ønsker, kan jeg gøre opmærksom på, at den allerede eksisterer i kap. 2 i lovforslaget. Mener man en formålsparagraf for folkekirken, vil det bestemt være i strid med den danske folkekirkes væsen. Rent praktisk kan jeg ikke se, hvordan alle de kirkelige retninger, der findes inden for folkekirken, skulle kunne enes om en udformning. I øvrigt ville en formålsparagraf for folkekirken efter min opfattelse være den lige vej til en statskirke. Det er ikke målet.

Jeg finder de forskellige folkekirkelige ordninger, vi har, passende til dansk mentalitet. Dette lovforslag rører ikke ved kirkens indre liv, og jeg tror, at den systematisering, som den gamle lov manglede på grund af de mange småændringer, der er sket undervejs, får vi rettet op på med dette lovforslags gennemførelse. Og jeg kan da også konstatere, at der er et stort flertal for lovforslaget og ingen direkte imod.

Eva Møller (KF):

Jeg nævnte i min ordførertale ved førstebehandling af lovforslaget, at det var en lidt usædvanlig situation, vi stod i, men jeg håbede dengang, at vi alligevel kunne nå frem til at få